

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 83/2016-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej spoločnosťou ANDELOVÁ & Co., s. r. o., Seberíniho 1, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Ing. Jana Andelová, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 164/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. januára 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného

súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 164/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka uviedla, že:

„Dňa 17. 08. 2012 podala spoločnosť [REDAKOVANÉ] ako žalobca voči žalovaným, okrem iného aj sťažovateľke ako žalovanej v 1. rade, Žalobu o určenie záložného práva a Návrh na vydanie predbežného opatrenia.

OS BA IV dňa 31. 08. 2012 vydal Uznesenie o nariadení predbežného opatrenia, č. k. 8C/164/2012-275, ktorým žalovaným zakázal previesť nehnuteľnosti na tretie osoby, zriadiť záložné právo, vecné bremeno alebo inú ťarchu. Na základe odvolania Krajský súd v Bratislave Uznesením zo dňa 25. 02. 2013, č. k. 8Co/59/2013-349 rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil tak, že Návrh na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 17. 08. 2012 zamietol.

OS BA IV listom zo dňa 19. 04. 2013 vyzval žalovaných, aby sa vyjadrili k Žalobe o určenie záložného práva zo dňa 17. 08. 2012, k čomu žalovaní založili do spisu písomné vyjadrenia. Sťažovateľka ako žalovaná v 1. rade sa k veci vyjadrila písomne listom zo dňa 27. 05. 2013, pričom vo svojom podaní poukázala na fakt, že tvrdenia žalobcu nemajú žiadne opodstatnenie a nevyplývajú zo žiadneho ním predloženého dôkazu.

Podaním zo dňa 13. 05. 2013, doručeným OS BA IV dňa 15. 05. 2013, a podaním zo dňa 12. 06. 2013, doručeným OS BA IV dňa 14. 06. 2013, spoločnosť [REDAKOVANÉ] ako žalobca oznámila doplnenie dôkazov a navrhla prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) OSP. Návrh na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP žalobca odôvodnil podaným trestným oznámením a vydaným Uznesením ORPZ v BA II zo dňa 28. 11. 2012, ČVS: ORP-1310/OEK-B2-2010 TS.

Sťažovateľka ako žalovaná v 1. rade listom zo dňa 07. 04. 2014, doručeným OS BA IV dňa 08. 04. 2014, založila do spisu vyjadrenie k návrhu spoločnosti [REDAKOVANÉ] ako žalobcu na prerušenie konania, v ktorom žiadala návrh na prerušenie konania zamietnuť a vo veci nariadiť pojednávanie.

Napriek vyššie uvedenému, OS BA IV neurobil v predmetnej právnej veci žiadne relevantné úkony ani nenariadil pojednávanie.“

Sťažovateľka ďalej konštatovala, že „Listom zo dňa 08. 07. 2014, doručeným predsedníčke OS BA IV dňa 16. 07. 2014, podala sťažovateľka sťažnosť na nečinnosť. Predsedníčka OS BA IV listom zo dňa 15. 08. 2014 Spr.2079/2014 priznala prieťahy v konaní, pričom vo svojej odpovedi zhrnula úkony vykonané zo strany OS BA IV a účastníkov konania a uviedla, že po doručení odpovede Krajského riaditeľstva PZ súd bezodkladne rozhodne o podanom návrhu na prerušenie konania a podľa spôsobu rozhodnutia bude zvolený ďalší postup.

Po podaní sťažnosti predsedníčke OS BA IV zo strany sťažovateľky OS BA IV vydal dňa 04. 11. 2014 Uznesenie, č. k. 8C/164/2012-441, ktorým rozhodol, že prerušuje konanie vedené Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 8C/164/2012 do právoplatného skončenia trestného konania v súčasnosti vedeného Krajským riaditeľstvom policajného zboru v Bratislave, odborom kriminálnej polície, 2 oddelením vyšetrovania pod ČVS: KRP-45/2-VYS-BA-2014. Z odôvodnenia Uznesenia OS BA IV zo dňa 04. 11. 2014, č. k. 8C/164/2012-441 vyplýva, že prvostupňový súd prerušil konanie z dôvodu, že podľa jeho právneho názoru sa v paralelne prebiehajúcim trestnom konaní rieši skutková otázka majúca význam pre právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, pričom s prihliadnutím na stav a rozsah vykonaných dôkazov v prebiehajúcim trestnom konaní smerujúcich k jej ustáleniu, rešpektujúc zásadu objektívnej pravdy, podľa ktorej musí jeho rozhodnutie vychádzať z dôkladne zisteného skutkového stavu veci, mal za to, že je potrebné rozhodnúť o prerušení konania o určenie existencie záložného práva v prospech žalobcu na nehnuteľnostiach uvedených v žalobnom návrhu.

Voči Uzneseniu OS BA IV zo dňa 04. 11. 2014, č. k. 8t/164/2012-441, ktorým súd prerušil konanie, podala sťažovateľka ako žalovaná v 1. rade odvolanie, v ktorom uviedla, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) OSP) a žiadala, aby súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel a návrh na prerušenie súdneho konania vedeného Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 8C/164/2012 zamietol...“.

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľka vyjadrila nespokojnosť s postupom okresného súdu v napadnutom konaní, pričom poukázala na to, že okresný súd doručil žalovaným výzvy na vyjadrenie k žalobe až 19. apríla 2013, t. j. 8 mesiacov po začatí konania,

a že o návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol až po uplatnení sťažnosti na priet'ahy v konaní po 18 mesiacoch od jeho doručenia. Sťažovateľka taktiež poukázala na to, že podľa jej názoru návrh na prerušenie konania nebol dôvodný.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/164/2012 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava IV prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/164/2012 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 6.000,- EUR (slovom šesťtisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava IV je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 340,90 EUR (slovom tristoštyridsať eur a deväťdesiat centov) na účet jeho právneho zástupcu ANDELOVÁ & Co., s.r.o... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu..“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označila sťažovateľka, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietala, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o sťažnosti sťažovateľky, podľa ktorej postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 164/2012 mali vzniknúť zbytočné prietahy, čím malo dôjsť aj k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Zo samotnej s'ťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva, že napadnuté konanie, v ktorom má s'ťažovateľka procesné postavenie žalovanej v 1. rade, začalo podaním žaloby o určenie záložného práva na okresnom súde 17. augusta 2012. Okresný súd uznesením z 31. augusta 2012 rozhodol o nariadení predbežného opatrenia, pričom po podaní odvolania Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 8 Co 59/2013 z 25. februára 2013 rozhodol tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a následne boli žalovaní vyzvaní na vyjadrenie sa k podanej žalobe. Žalobca podaniami doručenými okresného súdu 15. mája 2013 a 14. júna 2013 doplnil dôkazy v konaní, pričom zároveň navrhol aj prerušenie konania podľa § 109 os. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku vzhľadom na začaté trestné stíhanie vedené Okresným riaditeľstvom PZ v Bratislave II (ďalej len „okresné riaditeľstvo“), ktoré podľa názoru žalobcu môže mať význam pre rozhodovanie v napadnutom konaní. Okresný súd prípisom zo 17. júna 2014 vyzval okresné riaditeľstvo na podanie informácie, v akom štádiu je trestné konanie, v súvislosti s ktorým bol podaný návrh na prerušenie konania. Okresné riaditeľstvo prípisom z 1. júla 2014 oznámilo, že predmetné trestné konanie bolo z dôvodu vecnej príslušnosti odstúpené Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava (ďalej len „krajské riaditeľstvo“). Na základe uvedeného okresný súd prípisom z 2. júla 2014 požiadal krajské riaditeľstvo o poskytnutie aktuálnej informácie.

Okresnému súdu bola 16. júla 2014 doručená s'ťažnosť na priet'ahy v napadnutom konaní, pričom podpredsedníčka v odpovedi z 15. augusta 2014 na s'ťažnosť uznala oprávnenosť s'ťažnosti a konštatovala, že o návrhu na prerušenie konania bude bezodkladne rozhodnuté po doručení odpovede z krajského riaditeľstva. O návrhu na prerušenie konania napokon okresný súd rozhodol uznesením zo 4. novembra 2014, pričom podľa zistenia ústavného súdu o podanom odvolaní proti tomuto uzneseniu rozhodol krajský súd

uznesením č. k. 14 Co 80/2015-462 z 26. februára 2015 tak, že napadnuté uznesenie o prerušení konania potvrdil. Súdny spis spolu s rozhodnutím krajského súdu bol okresnému súdu vrátený 8. apríla 2015 na ďalšie konanie, pričom okresný súd na krajskom riaditeľstve opätovne zisťoval aktuálny stav trestného konania, v súvislosti s ktorým bolo napadnuté konanie prerušené.

Ústavný súd na základe vyhodnotenia doterajšieho priebehu konštatuje, že dĺžka napadnutého konania od jeho začatia (17. august 2012) do jeho prerušenia, o ktorom definitívne rozhodol krajský súd uznesením z 26. februára 2015, ktorým napadnuté uznesenie okresného súdu o prerušení konania potvrdil, je približne 2,5 roka. Hoci priebeh napadnutého konania nebol optimálny ani dostatočne efektívny, berúc do úvahy aj jeho uvedenú dĺžku ústavný súd dospel záveru, že intenzita priet'ahov s prihliadnutím na všetky okolnosti veci však nedosiahla taký stupeň závažnosti, ktorý by mohol jednoznačne viesť k záveru o porušení základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

V súvislosti s prerušením konania ústavný súd poukazuje na to, že podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty účastníka konania (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd v tejto súvislosti v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (m. m. I. ÚS 162/03) konštatuje, že prerušenie konania možno považovať za prekážku konania. Ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným zákonom, nemožno v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov, a tým aj k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto nečinnosť všeobecného súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu neposudzuje ako zbytočné priet'ahy v konaní (m. m. II. ÚS 3/03, I. ÚS 65/03, I. ÚS 214/06).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd s'ťažnosť s'ťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojho základného práva garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu

v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 164/2012 podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľky na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľka v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priesťahom, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2016